

”Och nu så vill jag sjunga att sommaren är min”...

Jag älskar Astrid Lindgrens skildringar av sommaren och naturen. Genom att ögna igenom ett antal av hennes böcker, som finns i min bokhylla, har jag funnit lovsånger till sommarlov, målande beskrivningar av sommarmorgnar, sommarkvällar, försommardagar och sensommardagar. Det finns beskrivningar av sommar i småstaden men framför allt mängder av skildringar av hur sommaren på landsbygden och i skogen kan upplevas. Jag är uppvuxen i Bredared utanför Borås, och kan känna igen mig i många av Astrids naturbeskrivningar. Landsbygden med de små åkerlapparna omgivna av stenvägar, hagarna och skogarna liknar i mångt och mycket det Småland som Astrid växte upp i. Det finns väl en anledning till att några av scenerna i filmen ”Unga Astrid”, spelades in just i Bredared. Här följer några av citaten jag fann:

”De sitter på verandan och äter och ser svalorna flyga till sina bon under takpannorna, syrenerna utanför de öppna fönstren luktar gott, och Madicken får årets första myggbett i pannan. Och inte förrän just då förstår hon det riktigt- hon har sommarlov, tänk att något så härligt kan vara sant!” Ja, så här beskriver *Madicken* sin första sommarlovsdag.

Barnen i Bullerbyn njuter också av sommarlov som ligger framför dem. Lisa berättar: ”Första kvällen, när vi har sommarlov, brukar vi gå ner till Norrgårdssjön och meta. Det finns nästan ingenting som känns så sommaraktigt som att meta.”

Vem skulle förresten inte vilja vara med om en sommarmorgon i *Emil i Lönnebergas* Småland? ”Om du någon gång har varit i en skog i Småland en tidig sommarmorgon i juni, då minns du genast hur det är. Du hör göken gala och koltrastarna flöjta, du känner hur len den barriga stigen är under dina bara fötter och hur skönt solen värmer nacken, du går där och tycker om lukten av kåda från granar och tallar och du ser hur vitt smultronen blommar i gläntorna.”

På *Saltkråkan* tittar *Malin* ut genom köksfönstret en ljuvlig försommarmorgon: ”Det stilla vattnet i gryningsljuset, bryggan, strandens gråa stenar, alltsammans. Hon öppnade fönstret och hörde fågelsången som likt ett jubel flöt in över henne. Den kom från många små strupar men över dem alla hörde hon koltrasten i oxeln.”

Boken om *Rasmus på luffen* är full av sommar. Visst kan vi se Rasmus och hans vän Paradis- Oskar framför oss? ”Rasmus låg på rygg i en solig sandgrop och stirrade upp mot de vita små farande molnen och tallkronorna, som sakta vajade över hans huvud.”

Genom *Ronja och Birk* får vi uppleva ett härligt uppfriskande sommarregn: ”Och det kom regn. I dagar och nätter sköljde det ner över skogen och den drack sig frisk och grön som aldrig förr. Och när regnet drog bort och solen kom igen, ångade skogen i sommarvärmen så att Ronja måste fråga Birk, om han trodde så mycket vållukt kunde finnas i andra skogar på jorden.”

Sommarregnet frambringar även nya dofter och upplevelser i boken *Rasmus, Pontus och Toker*: ”En vacker, stilla kväll var det, solen hade just gått ner och bara lämnat efter sig några röda strimmor på himlen, det doftade friskt och sött efter regnet, och nu kom kvälldimmorna krypande och tog den gamla ödegården i besittning, de tassade mjukt över marken mellan de gråa gamla husen och låg som ull över mandelblommen borta vid stenvägen.”

Slutligen får vi tänka oss *Emil i Lönneberga* och hans bästa vän, *Alfred* som badar tillsammans i den magiska sommarkvällen: ”Men i Katthultsjön bland vita näckrosor simmade Emil och Alfred omkring i det svarta vattnet, och på himlen satt julimånen röd som en lykta och lyste för dem.”

...”och därför vill jag sjunga att sommaren är min”